

SCHIMBAREA NUMELUI ȘI/SAU PRENUMELUI PE CALE ADMINISTRATIVĂ

Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea.

Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

- a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;
- b) când persoana în cauza a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;
- c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni gresite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;
- d) când persoana în cauza are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte, de regula reunite, și dorește schimbarea acestuia;
- e) când persoana în cauza poartă un nume de familie de proveniență străină și solicită să poarte un nume românesc;
- f) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere;
- g) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor;
- h) când persoana în cauza solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopției, a menținerii numelui la căsătorie, a stabilirii filiației ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă;
- i) când soții au convenit cu ocazia încheierii căsătoriei să poarte numele de familie reunite și ambii solicită schimbarea acestuia pe cale administrativă, optând pentru numele de familie dobândit la naștere de către unul dintre ei ori să revină fiecare la numele avut anterior căsătoriei;
- j) când persoana în cauza face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, însă, întrucât nu a sesizat instanța pentru încuviințarea purtării numelui de familie al acestuia în timpul vieții, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;
- k) când prenumele purtat este specific sexului opus;
- l) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medical din care să rezulte sexul acesteia;
- m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.

Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

- a) când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;
- b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;
- c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește să poarte numele dobândit la naștere;
- d) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;
- e) când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii încredințați spre creștere și educare, cu consimțământul fostului soț, dat în forma autentică;
- f) când părinții au divorțat, iar copiii încredințați spre creștere și educare unuia dintre părinți, care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicită să poarte numele de familie al acestuia;
- g) când s-a desfăcut adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopție;
- h) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopției.

Cererea de schimbarea numelui/pre numelui pe cale administrativă se depune la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor, în a cărui rază teritorială își are domiciliul solicitantul.

Cererea se depune personal sau prin împuternicit cu procură specială sau împuternicire avocațială.

Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată prin unul dintre cazurile prevăzute mai sus și să fie însoțită de următoarele acte:

- a) copii legalizate de pe certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui;
- b) un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat, extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an;
- c) consimțământul, dat în forma autentică, al celuilalt soț, în cazul schimbării numelui de familie comun purtat în timpul căsătoriei;
- d) copie de pe decizia de aprobare a autorității tutelare, după caz;
- d¹) cazierul judiciar și cazierul fiscal ale solicitantului;
- e) orice alte acte pe care solicitantul le considera necesare pentru motivarea cererii sale.

Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau, cu încuviințarea autorității tutelare, de tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui copilului, va hotărî autoritatea tutelara.

Când cererea de schimbare a numelui minorului este făcută de către unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în forma autentică. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat judecătorește dispărut sau decăzut din drepturile părintești.

În cazul în care minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta.

Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea autorității tutelare.

În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți ori dispăruți sau decăzuți din drepturile părintești și nu a fost instituită tutela, în cazul în care copilul a fost declarat abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, precum și în cazul în care instanța judecătorească nu a hotărât încredințarea copilului unei familii sau unei persoane, în condițiile legii, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către serviciul public specializat pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean ori, după caz, a consiliului local, al sectorului municipiului București.

Cererea de schimbare a numelui, împreună cu toate actele necesare se trimite spre soluționare de către serviciul public local către Direcția Județeană de Evidență a Persoanelor.

Direcția Județeană de Evidență a Persoanelor verifică dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege și, după analizarea temeiniciei cererii, propune, motivat, președintelui consiliului județean, emiterea dispoziției de admitere sau de respingere a cererii de schimbare a numelui, în termen de 60 de zile de la primirea cererii.

Dovada schimbării numelui se face cu dispoziția de admitere a schimbării numelui sau cu certificatul eliberat de serviciul public, pe baza dispoziției de admitere a schimbării numelui.

Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui se comunica solicitantului de către Direcția Județeană de Evidență a Persoanelor, în termen de 10 zile de la emitere.

Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui poate fi contestată în condițiile legii contenciosului administrativ.